

Partea I - Legislatie nationala

Ordonanta nr.39/1996 privind înființarea și funcționarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, republicată *

Republicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 587 din 19 august 2010

Art. 18. - (1) În termen de 10 zile lucrătoare de la data la care depozitele devin indisponibile, conform art. 2 alin. (3) lit. c) pct. (i) sau (ii), Fondul stabilește data începerii plății compensațiilor, durata efectuării plăților și modalitatea de plată a compensațiilor și asigură publicarea în cel mai scurt timp a acestor informații pe website-ul Fondului și în cel puțin două ziare de circulație națională.

(2) Obligația de a publica informațiile prevăzute la alin. (1) la sediul tuturor unităților teritoriale revine instituției de credit ale cărei depozite au devenit indisponibile, precum și instituției de credit ce a fost mandatată pentru efectuarea plății compensațiilor.

(3) **Plata** compensațiilor **trebuie să înceapă**, conform datei stabilite de Fond potrivit dispozițiilor alin. (1), **în termen de cel mult 20 de zile lucrătoare** de la data la care depozitele au devenit indisponibile.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), **Banca Națională a României poate aproba**, la solicitarea Fondului în circumstanțe absolut excepționale, **prelungirea cu maximum 10 zile lucrătoare a termenului pentru începerea plății compensațiilor**.

(5) Informațiile prevăzute la alin. (1) trebuie să includă cel puțin următoarele elemente:

a) instituțiile de credit care vor fi mandatate să efectueze plata compensațiilor, inclusiv unitățile teritoriale ale acestora;

b) perioada în care plata compensațiilor poate fi efectuată prin unitățile instituțiilor de credit mandatate;

c) procedura de obținere a compensațiilor neachitate în perioada prevăzută la lit. b);

d) modalitățile de plată, documentele, condițiile și formalitățile necesare pentru obținerea compensației;

e) procedura de soluționare a contestațiilor referitoare la datele cuprinse în listele în baza cărora se realizează plata compensațiilor.

(6) Termenele prevăzute pentru începerea plății compensațiilor și pentru durata efectuării plăților, menționate în prezentul articol, nu vor putea fi invocate de Fond pentru a refuza plata compensației unui deponent garantat care nu a fost în măsură să își valorifice acest drept în termenele de mai sus.

**Partea a II-a - DIRECTIVA 2009/14/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A
CONSILIULUI din 11 martie 2009
de modificare a Directivei 94/19/CE privind sistemele de garantare a depozitelor, în ceea ce
priveste plafonul de garantare și termenul de plată a compensațiilor**

Preambul

(10) Perioada de plată a compensațiilor de trei luni prevăzută în prezent, care poate fi extinsă la nouă luni, este contrară nevoii de a păstra încrederea deponenților și nu corespunde necesităților lor. Prin urmare, termenul de plată a compensațiilor ar trebui redus la o perioadă de douăzeci de zile lucrătoare. Această perioadă nu ar trebui extinsă decât în circumstanțe excepționale și numai după aprobarea autorităților competente. După doi ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive, Comisia ar trebui să prezinte Parlamentului European și Consiliului un raport privind eficacitatea procedurilor de plată a compensațiilor și întârzierile rezultate din aplicarea acestora, în care să se precizeze dacă ar fi necesară o reducere suplimentară a termenului la zece zile lucrătoare.

(11) Mai mult, în cazurile în care plata compensațiilor este declanșată de o constatare a autorităților competente, perioada de decizie de 21 de zile prevăzută în prezent ar trebui redusă la cinci zile lucrătoare, pentru a nu împiedica efectuarea rapidă a plății compensațiilor. Cu toate acestea, autoritățile competente ar trebui, mai întâi, să constate că o instituție de credit nu a plătit depozitele datorate și exigibile. Această constatare ar trebui să fie supusă procedurilor judiciare sau administrative din statele membre.

(13) Statele membre ar trebui să vizeze asigurarea continuității serviciilor bancare și a accesului la lichiditățile băncilor, în special în perioade de criză financiară. În acest scop, statele membre sunt încurajate să instituie cât mai curând posibil proceduri de asigurare a plății de urgență a sumelor corespunzătoare la cererea deponentului afectat, în termen de maximum trei zile de la depunerea unei astfel de cereri. Deoarece reducerea termenului actual de trei luni de plată a compensațiilor va avea un impact pozitiv asupra încrederii deponenților și a bunei funcționări a piețelor financiare, statele membre și sistemele lor de garantare a depozitelor ar trebui să prevadă un termen de plată a compensațiilor cât mai scurt posibil.

Text din Directiva

6. Articolul 10 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Sistemele de garantare a depozitelor trebuie să poată plăti creanțele, verificate în mod corespunzător, ale deponenților, aferente depozitelor indisponibile în termen de douăzeci de zile lucrătoare de la data la care autoritățile competente relevante efectuează o constatare în conformitate cu articolul 1 punctul 3 subpunctul (i) sau de la data la care o autoritate judecătorească a pronunțat o hotărâre în conformitate cu articolul 1 punctul 3 subpunctul (ii). Acest termen include colectarea și transmiterea datelor exacte referitoare la deponenți și depozite, care sunt necesare pentru verificarea creanțelor.

În circumstanțe absolut excepționale, sistemul de garantare a depozitelor poate solicita autorităților competente o prelungire a termenului. O astfel de prelungire nu poate depăși zece zile lucrătoare.

Până la 16 martie 2011, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind eficacitatea procedurilor de plată a compensațiilor și întârzierile rezultate din aplicarea acestora, în care evaluează posibilitatea reducerii ulterioare la zece zile lucrătoare a termenului de plată menționat la primul paragraf”